

Resumé

Afhandlingen undersøger fremstillingen af forholdet mellem personlig identitet og ejerskab ("personhood and property") i britiske satirer fra 1700-tallet. Afhandlingens hovedpåstand er, at litterære konstruktioner af ejerskab afspejler filosofiske, videnskabelige og juridiske spændinger mellem en opfattelse af individet som henholdsvis en enhed og en samling af forskellige egenskaber og ejendele. På trods af indlejringen i forskellige diskursive praksisser, finder de satiriske versioner af det ejerskabsfunderede selv en fællesnævner i fremstillingen af individets sammensatte natur, dets tendens til at falde fra hinanden gennem tabet af ejendele og dets grænsestatus som sammensat fiktion eller materiel sammenstykning.

Den dobbelte forståelse af personlige effekter som både illusoriske overflader og materielle ejendele bliver undersøgt i den analytiske behandling af satirisk litteratur fra *The Memoirs of the Extraordinary Life, Works and Discoveries of Martinus Scriblerus* (1741), Jonathan Swift's digte om kvinders aften- og morgentoilette, samt lignende satiriske af- og påklædningsscener i Mary Evelyn's *Mundus Muliebris* (1690) og Alexander Popes *The Rape of the Lock* (1712;1714) til tingsfortællinger som *The Adventures of a Quire of Paper* (1779). Med udgangspunkt i revisionistiske læsninger af datidige forestillinger om ejendele og personlig identitet i blandt andre John Lockes *Essay Concerning Human Understanding* (1689), Edward Youngs *Conjectures on Original Composition* (1758) og John Smiths *A Theory of Moral Sentiments* (1759) afdækkes det pres, som enhedssøgende konstruktioner af ejerskab og identitet udsættes for i satiriske versioner af det sammensatte selv.